

La parròquia, testimoni de caritat, de pau i d'unitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

«La paraula "Església" (*ekklesia*, del grec *ek-kalein* 'cridar de fora') significa 'convocació' [...]. En ella Déu "convoca" el seu poble de tots els extrems de la terra» (CEE, 751). Aquesta convocació de l'Església té com a missió manifestar quina és la promesa vers on camina la humanitat: la reconciliació i la fraternitat, la pau en plenitud. La vida pròpia dels cristians en la caritat, la pau i la unitat són profecia del Regne que ja és present, però que es manifestarà en plenitud. La vocació de l'Església és posar en relació la desunió dels homes amb la unitat plena que Crist ens ha aconseguit i de la qual la seva pròpia Església és testimoni.

La recerca, la promoció i la salvaguarda de la unitat en la caritat i en la pau és tasca dels pastors i de tots els membres de la comunitat parroquial, en raó del ministeri encomanat als pastors i en raó de la seva vocació baptismal per a tots els fidels. Hem de vetllar en aquest punt importantíssim per la santedat i el testimoniatge de les nostres parròquies. Ens diu Francesc, papa, amb dolor en el seu cor: «Dins el Poble de Déu i en les distintes comunitats, quantes guerres! En el barri, en el lloc de treball, quantes guerres per enveges i gelosies, també entre cristians!» (EG,

98). I continua: «Em sap tant greu comprovar com en algunes comunitats cristianes, i fins entre persones consagrades, consentim diverses formes d'odi, divisions, calúmnies, difamacions, venjances, gelosies, desigs d'imposar les pròpies idees a costa de qualsevol cosa, i àdhuc persecucions!» (ibídem, 100). I acaba preguntant: «A qui anirem a evangelitzar amb aquests comportaments?» (ibídem).

Unitat, pau, caritat en el si de les comunitats són signe del món nou, «on resplendeix la plenitud de la pau; allà podrem celebrar la unitat perfecta i la reconciliació sense fi» (Pregària eucarística «de reconciliació» II); i, al mateix temps, tasca per a implantar-les en el món. L'atenció als més desvalguts, tant de lluny com de prop; la denúncia de les injustícies; la defensa de la vida humana en totes les fases de la seva existència; el respecte als drets humans; el treball per la pau, essent artesans de pau, a casa, en l'escola, en tot lloc; el foragitament del cor de tota «fòbia»; totes aquestes actituds valentes han de ser companyes de camí dels cristians, essent-ne sempre el fonament la caritat, el desig de servir el bé comú i el bé de les persones concretes.

